

Մատենագիտություն

- Աղաւնունի, Մկրտիչ, Եպսկ. Եկեղեցականության զարգացումը եւ Հայ Բանաստեղծական իրաւունքը, Հայ Խօսնակ, Օգոստոս-Սեպտ., 1939:
- Գալուստեան, Շնորհի, Արք., Համառոտ ակնարկ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Ընդհանուր ժողովներուն կազմութեան վրայ: Իսթանպուլ, 1986:
- Յակոբեան, Վազգէն, Կանոնագիրք Հայոց, հատ. Ա-Բ: Երեւան, 1964:
- Ղլտենեան, Արսէն, Վրդ., Կանոնագիրք Հայոց: Թիֆլիս, 1913:
- Մովսիսեան, Յուսիկ, Վրդ., Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցւոյ պատմութիւն:

Վաղարշապատ, 1884:

- Ներսիսեան, Ներսէս, Աւագ Քին., Տիեզերական նաւաչում ստացած եկեղեցական ժողովների հեղինակութեան եւ անսխալականութեան աղբիւրները: Սիոն, Յունվր.-Փետ.-Մարտ, 1992:
- Մխիթարեանց Արքի, Արք., Պատմութիւն ժողովոց Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ հանդերձ կանոնագրութեամբ: Վաղարշապատ, 1874:
- Տէր-Մկրտչեան, Կարապետ, Հայ Եկեղեցւոյ Պատմութիւն: Վաղարշապատ, 1908:
- Սամուէլեան, Խ. Պրոֆ. Հին Հայ իրաւունքի պատմութիւն. Հատ. Ա. Երեւան, 1939:
- Տաթեւացի, Գրիգոր, Գիրք Հարցմանց: Երուսաղէմ, 1993:

ՆԵՐՍԷՍ Ա. ՔԶՆՅ. ՆԷՐՍԷՍԵԱՆ

ԽՈԿՈՒՄՆԵՐՈՒ ՇՈՒՔԻՆ ՏԱԿ

Բարեգործութիւն ընելու համար, յատուկ տօն յիշատակուած է:

Մարդ իր հարստութիւնը կրնայ վայելել ինչպէս որ կը ցանկայ, սակայն անհուն հաճոյքը կ'ունենայ բարեգործութեան նամբուն վրայ:

Բարեգործութիւն մոռացողը՝ երախտագիտութենէ գաղափար չունի:

Համբերութիւնը կարծես ծառ մըն է, օրերուդ վրայ ծաղկած: Երբ համբերես՝ կը համեսես պտուղը փաղցրահամ, ապա բէ ոչ՝ դառնութիւնը անհամբերութեան:

Յորենն անգամ երբ ատոմ է, կը խոնարհեցնէ իր գլուխը: Իսկ կան մարդիկ, որոնք կը ծիծաղին խոնարհութեան վրայ..., ատոմ գլուխով:

Խոնարհութիւնը ծառ մըն է, որ կ'անի տանարին մէջը սրտին, եւ որուն ճիւղերը կ'երկարին մարդուն միտին ու հոգիին մէջ:

Խոնարհ ու առաքինի է այն հոգին, որ սրտին մէջ պարփակած է «անբաւելին... երկնի եւ երկրի»:

Հպարտութիւնը միշտ իր դէմքը առաջաստի նման ցոյց կու տայ, մինչ հեզութիւնը, առանց առաջաստի անգամ առջեւէդ կ'անցնի:

Անարդար հպարտութիւնը՝ դիմանկարն է մարդու հոգիին, որուն առջեւ ինք իր վրայ կը հիանայ:

ՆԱՀԱՊԵՏ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ